СУЂЕЊЕ МУСЛИМАНИМА ОПТУЖЕНИМ У БИЈЕЛОМ ПОЉУ ДА СУ РАЗБИЈАЛИ СРЈ

ДИВЕРЗАНТУ ПОМАЖЕ ХОЏА

БИЈЕЛО ПОЉЕ, 12. - „Аутоматску пушку платио сам 1.600 марака Музаферу Шахману 1992. године, четири килограма рударског експлозива добио сам од радника, извесног Реџа, који је радио на изградњи пута Беране - Трпези... Ишао сам у Турску два пута, први пут да сондирам терен, да видим могу ли да прикупим марке за изградњу џамије у Петници. Други пут, Хоџа и његова мајка су ми помогли да пренесем у земљу 5.000 марака.

Експлозив и пушке

Овим речима, бранио се јуче у судници Вишег суда у Бијелом Пољу **Исак Скендеровић** (31) из Трпезе код Берана, секретар СДА-а из тога места, кога оптужница терети да је био шеф ресора сигурности и командант „ратног штаба" Беране.

Према оптужници он је, извршавајући налоге окривљеног Хајрудина Реџовића, шефа ресора сигурности и команданта „ратног штаба" за градове који припадају Црној Гори („државе Санџак"), оформио ресор сигурности и ратни штаб за Беране. Скендеровић је одабрао по једног команданта за три месне заједнице. Чланове ресора и ратног штаба је снабдевао оружјем купљеним за 5.000 марака које је добио од централе СДА из Новог Пазара. Оружје му је достављао и Хајрудин Реџовић.

Јануара 1993. године Скендеровић на позив Хајрудина Реџовића завршава обуку у турској армији и то за извођење диверзантских акција. Тада је заклетву да ће се борити за „државу Санџак" положио пред турским официрима и Сулејманом Угљанином. На војној обуци добио је задатак да по повратку у нашу земљу експлозивом минира пут Беране - Трпези. У свом месту Скендеровић је направио и земуницу и у њој остављао наоружање и храну.

Приликом претреса, код Исака Скендеровића нађено је и одузето: аутоматска пушка М-70 са два оквира и 126 метака истог калибра, полуаутоматска снајперска пушка М-76 са оптичким нишаном и оквиром са 24 метка, аутомат „добошар" руске производње са добошем и 40 метака, три комплета пластичног експлозива и две кесе са по два килограма рударског експлозива.

Марке из Турске

На питање вишег тужиоца **Милана Радовића** како му је, наводно, непознати човек дао, и то бесплатно, четири килограма експлозива, Скендеровић је причао како су се он и тај наводни Реџа знали, али не кроз посао или странку, а да му је експлозив био потребан да разруши некакву стену што се испречила на путу према његовој кући.

Тужиоца је занимало и како су се 5.000 марака скупљене у Турској трошиле и ако јесу за изградњу џамије да ли постоји евиденција о томе. Оптужени је рекао да су они куповали одређену количину грађе код људи у Петници па је међу њима поменуо и Решада Растодера, плаћали је у маркама али да о томе он нема евиденцију. Оптужени је такође рекао да га је на пут у Турску послао џамијски одбор и да су људи који га чине све радили легално.

Упитан одакле потиче остало оружје нађено код њега, одговорио је да му је **Фериз Скендеровић** који му је, вели, брат од стрица, рекао да је купио један снајпер и један аутомат „добошар" руске произвдоње.

В. Ж. Јоксимовић